

FAZAKAS Attila

Forró, nyári fűszerek

... eltűnni, egyszercsak eltűnni egy
 palmyrai istennő tört, szigorú szemében;
 az idő mély, végeláthatatlan barlangrendszerében, egy
 bükkösben, mintha ott bizsergető félálomban
 járnál, amikor is túlhajtottan fúj,
 susog a szél (*kinn veszedelmes nyár
 tombol*); eltűnni, egyszercsak eltűnni
 a gyermekkori szerelem – így hitted –
 idő nélküli örökkévalóságában, a folyó-
 parton napozás közben vagy a
 testi egymásra találások hűvös, megritkult csendjében,
 árnyas-állati magányosságában; eltűnni, egyszercsak
 eltűnni az égerfák keserű, megtébolyodott lombjában,
 egy zúgó darázsban lakni, az összehullt sarjú
 nagy, túlfűtött szagában, fojtó illatában;
 vízmosta kövekben, félig olvasott, félig
 eltakart könyvben, egy tükörben (Gauguin elárvult, fe-
 kete tekintetében); amikor kinn
 annyi élet, veszedelmes nyár tombol,
 belevegyülni egy távoli kiáltásba – parttalanul vész
 el valahol, valamerre,
 ebben a kegyetlen, vad, irgalmatlanul
 lüktető fényben állapotodni meg, ahol ennyi
 mező-, föld- és fényszag, bogarak forró fűszere szítál
 és ragyog (micsoda paravánok, micsoda színház!),
 míg odakinn a fűtáblákban annyi szegfű, friss szurokfű
 álma között rezzen, hűsül, senyved, verejtékezik a Halál.

A felhők nagy tengere

a földek és az erdők bejárják útjaikat
bejárja a szél és a Hold is útjait

(most éppen fényesen izzik, lebeg az éjszakában)
az eső a köd elnyúlt párafátyla
a gyomok a halak a lovak
a felhők nagy tengere

mind elmozdulnak vagy állnak
élni, éjszakázni, láthatod mindegyiknek van
külön ereje

veled mi lesz, téged kicsoda visz el örök útjaikra

úszik az idő, felszáll a folyó párafátyla

a felhők néma tengere

Tuván torokkal

Valahol másfelé a lélek,
Nem itt, itt nem.

Másféle földben, másféle hangszerekben,
(amelyeknek a húrjaihoz nem ért
a te gyatra ujjad),
Másféle dalokban, másféle regiszterekben –
Másik vidékeken.
Hallod te ezt, tudod te azt.

Hogy oda te el nem jutsz, ott te szét nem nézel;
Hiába iszol abból, hiába lélegzel abból:
Vándorlásokból, füstös sörényhajból.

Föld a földdel valahogy egyenlő,
Beszéd a beszéddel valahogy egyenlő.
Hallgatás a hallgatással, víz a vízzel egyenlő;
Kő a kővel, ég az éggel,
Ének az énekkel egyenlő.

Valahol másfelé a lélek –
Hallgasd, hallgasd...

Nem itt. Itt nem.